

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/419/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811204198
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5811204198.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci navrhovateľa: Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a. s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, Žilina, IČO: 36 442 151, proti odporcovi: Ing. X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, právne zastúpený JUDr. Jánom Vajdom, advokátom, so sídlom K., Z. K. XXX, v konaní o zaplatenie sumy 586,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 1C/53/2011-444 zo dňa 29. januára 2015, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č. k. 1C/53/2011-444 zo dňa 29. januára 2015 p o t v r
d z u j e .

O trovách odvolacieho konania r o z h o d n e súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 586,87 Eur s príslušenstvom, t. j. s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy počnúc od 02.04.2010 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o trovách si vyhradil na samostatné uznesenie.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporca spôsobil navrhovateľovi škodu, a to v dobe od 27.12.2009 do 25.01.2010 a to neoprávneným odoberaním elektrickej energie v mieste svojho trvalého bydliska. O tom, že odporca spáchal trestný čin krádeže bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 4T/84/2010-100 zo dňa 21.04.2011, ktorým bol odporca uznaný vinným zo skutku prisvojenia si veci. Poškodená spoločnosť Slovenská energetika - Distribúcia bola odkázaná podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie. Predmetným rozsudkom bol v konaní okresný súd podľa § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) viazaný. Navrhovateľ vypočítal škodu podľa § 1 ods. 4, písm. a) vyhlášky MH SR č. 154/2005 Z. z. ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny (ďalej len vyhlášky), podľa ktorého denná spotreba pri neoprávnenom odbere elektriny sa vypočíta tak, že sa vynásobí súčet menovitých príkonov všetkých zistených pripojených spotrebičov dĺžkou využitia 12 hodín za deň, ak nebola zistená denná doba využitia dlhšia a podľa § 1 ods. 2 vyhlášky sa celková spotreba elektriny počas trvania neoprávneného odberu vypočíta vynásobením dennej spotreby neoprávneného odberu odobratej elektriny s dobou trvania neoprávneného odberu. Ak túto nemožno určiť účtuje sa od dňa nasledujúceho po vykonaní posledného odpočtu určeného meradla, alebo vykonaní kontroly odberného elektrického zariadenia, alebo výmeny, alebo odobratia určeného meradla, alebo od doby ukončenia montáže odberného elektrického zariadenia, ktorým bol neoprávnený odber elektriny uskutočnený, najdlhšie za obdobie posledných šiestich mesiacov. Podľa odseku 5 sa vypočítaná škoda zvýši o náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu. Navrhovateľ po zistení aktuálneho prietoku

elektriny vynásobil súčet menovitých príkonov všetkých pripojených spotrebičov $(30,2+33,9+29,3) \times 230$ (napätie) = 21,482 kWh x 12 hodín denne = 257,784 kWh za deň. Túto spotrebu rozdelil na 10 hodín spotreba elektrickej energie v nízkom tarife a 2 hodiny vo vysokom tarife. V zmysle tohto výpočtu bola vypočítaná spotreba elektrickej energie za 10 hodín 214,82 kWh v nízkom tarife a za 2 hodiny 42,96 kWh denne vo vysokom tarife, ktoré údaje boli vynásobené počtom 30 dní x sadzba v D5, podľa cenníka elektriny pre domácnosti pripojené do distribučnej sústavy spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia a .s. platného v roku 2010 stanovenej rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0014/2010/E zo dňa 19.11.2009, rozhodnutím č. 00172010/E zo dňa 30.11.2009 a rozhodnutím č. 0021/2009/E zo dňa 27.11.2008 platného rok 2009. Takto bola vypočítaná suma za neoprávnený odber vo výške 753,68 Eur. K vypočítanej sume boli pripočítané náklady vynaložené navrhovateľom na činnosti realizované spoločnosťou SSE-Metrológia s. r. o. Žilina: administrácia zákazky v systéme MOO 2 Eura, kontr. OM „KOM“ MOO-RK 46 Eur, riešenie NO „KOM“ NN-NOO 87 Eur, riešenie trestné stíhanie MOO 90 Eur, spolu s DPH 19 % v sume 267,75 Eur. S poukazom na výpovede v konaní vypočítaných svedkov X. B. a Ing. O. E. sa prvostupňový súd nestotožnil s argumentáciou odporcu ohľadom výšky škody a jej výpočtu podľa § 1 ods. 4 písm. b) vyššie uvedenej vyhlášky, pretože v danom prípade bol zásah na meracom zariadení odporcu urobený hneď za istiacim prvkom tak, že sa nedal robiť podľa hodnoty istiaceho prvku. Na základe uvedeného potom okresný súd uložil odporcovi nahradiť škodu navrhovateľovi vo výške ním uvádzanej a preukázanej. Pri svojom rozhodovaní okresný súd prihliadol tiež na tú skutočnosť, že podľa písomného oznámenia odporcu označeného ako návrh na zmier zo dňa 25.05.2010 tento prejavil súhlas so zaplatením celej uplatnenej sumy 1.303,67 Eur na zaplatenie ktorej požiadal o splátkový kalendár. Odporca aj časť pohľadávky navrhovateľa vyplývajúcej z faktúr č. 2010 2120 031000189 zaplatil (434,56 Eur), čím potvrdil správnosť fakturovanej sumy a súhlas jej úradov, a ktoré vyjadrenie je uznaním dlhu čo do dôvodov a výšky. Okresný súd teda neprihliadol na výpočet výšky škody predloženej odporcom z dôvodu nesprávnosti výpočtu týkajúceho sa súčtu hodnôt ističa, dĺžky doby, za ktorý odporca počítal neoprávnený odber. Pokiaľ odporca namietal aktívnu legitimitáciu navrhovateľa, navrhovateľ podrobne popísal a listinnými dôkazmi preukázal okolnosti svojho vzniku, svoj hlavný predmet podnikania, ktorým je distribúcia elektriny (činnosť definovaná v § 2 písm. b/, bod 7, zák. č. 656/2004 Z. z. a od 01.09.2012 zák. č. 252/2012 Z. z.), ktorú činnosť vykonáva prostredníctvom prenosovej sústavy spoločnosti SEPS, a.s. ktorá je držiteľom povolenia na prenos elektriny na území SR. Svoje tvrdenia zdokumentoval listinami: zápisnicou o odovzdaní a prevzatí časti podniku z vlastníctva spoločnosti SSE a.s. do vlastníctva spoločnosti SSE-D a.s. zo dňa 07.06.2007, notárskou zápisnicou N 204/2007 zo dňa 06.06.2007, výpisom z obchodného registra na navrhovateľa a spoločnosti SSE a.s. „zmluvou o prenose a prístupe do prenosovej sústavy za rok 2010 uzavretou so spoločnosťou Slovenská elektrizačná prenosová sústava a.s. Navrhovateľ ako distribútor elektriny je povinný v zmysle zák. č. 656/2004 Z. z. o energetike merať elektrinu, ktorá je dodaná z jeho distribučnej sústavy odberateľom, registrovať a viesť evidenciu odberateľov. Neoprávnený odber predstavuje elektrinu dodanú do jeho distribučnej sústavy, ktorá nebola odmeraná a priradená k registrovanému a evidovanému odbernému miestu, a ktorú je povinný distribútor zaplatiť prenosovej sústave SEPS a.s., z ktorej elektrinu odobral, resp. priamo výrobcovi, ktorý elektrinu do prenosovej sústavy dodal. Jedným z odberateľov je spoločnosť SSE a.s., ktorá ju dodáva fyzickým a právnickým osobám na základe uzavretých zmlúv o dodávke elektrickej energie a táto spoločnosť v čestnom prehlásení zo dňa 07.03.2012 uviedla, že jej v dôsledku neoprávneného odberu elektrickej energie na odbernom mieste Krušetnica 88, ktorý bol zistený dňa 25.01.2010 nevznikla žiadna škoda a ak vznikla škoda z neoprávneného odberu elektrickej energie, tak táto škoda vznikla spoločnosti Stredoslovenská energetika Distribúcia a.s., teda navrhovateľovi. Okresný súd nevykonal dôkazy oboznámením sa s vnútornými organizačnými predpismi navrhovateľa upravujúcim postup pri zistení neoprávneného odberu elektrickej energie, hlásením o zistení neoprávneného odberu elektrickej energie, vnútornými organizačnými predpismi upravujúcimi postup pri realizácii služobného príkazu, služobným príkazom na vykonanie kontroly odberného miesta, nakoľko tieto dôkazy pre preukázanie výšky škody boli bezpredmetné. Taktiež s ďalšími listinami, ktoré navrhoval odporca vyžiadať od navrhovateľa na preukázanie aktívnej legitimitácie navrhovateľa, pretože táto bola dostatočne preukázaná listinami založenými v spise. Nevyžiadal teda ani úplne znenia rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, pretože boli predložene podstatne časti týchto rozhodnutí, z ktorých bolo možné dostatočným spôsobom zistiť cenu elektriny na správny výpočet škody v období od 27.12. 2009 do 25.01.2010. Rozhodnutie o trovách konania si prvostupňový súd vyhradil na samostatné uznesenie.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odporca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu

vytýkal, že rozhodol vo veci predčasne, bez dodatočného zistenia skutkového stavu, pretože neboli vykonané všetky potrebné dôkazy a ďalej tiež nesprávne právne posúdenie. V súvislosti s nedostatočne zisteným skutkovým stavom odporca konkrétne uviedol, že súd sa neoboznámil so smernicou Európskeho parlamentu a Európskej rady č. 2003/54ES zo dňa 26.06.2003, hoci táto smernica tvorí súčasť právneho poriadku Slovenskej republiky a má prednosť pred zákonom č. 656/2004 Z. z. o energetike. Ak by sa súd oboznámil s touto smernicou, bol by zistil, že Slovenská republika nesprávne implementovala túto smernicu do zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike. Súd si aj napriek odporcovým opakovaným návrhom nevyžiadal správu zo stáleho zastúpenia Európskej komisie na Slovensku v Bratislave, ktorou by sa potvrdila pravdivosť jeho tvrdenia, že voči Slovenskej republike prebieha konanie z dôvodu nesúladu tejto smernice so zákonom č. 656/2004 Z. z.. Za ďalšie, súd si od navrhovateľa ani od Úradu pre reguláciu sieťových odvetví Bratislava nevyžiadal úplné znenia rozhodnutí Úradu pre reguláciu sieťových odvetví Bratislava a nevykonal dôkaz týmito rozhodnutiami, hoci podľa týchto rozhodnutí posudzoval oprávnenosť nároku navrhovateľa. Navrhovateľ predložil súdu tieto rozhodnutia v neúplnom znení a nepreukázal, že sa týkajú navrhovateľa a rozhodného obdobia pre toto konanie. Podľa odporcových informácií je v týchto rozhodnutiach konkretizovaný neoprávnený odber elektrickej energie, výška škody a postup pri jej zisťovaní. Súd si od navrhovateľa nevyžiadal tzv. rámcové zmluvy, ktoré boli uzavreté medzi spoločnosťami patriacimi do skupiny Stredoslovenská energetika a.s. Žilina. V týchto zmluvách sú upravené práva a povinnosti spoločnosti patriacich do tejto podnikateľskej skupiny, a je možné z nich zistiť, aké sú vzájomné ekonomické vzťahy medzi týmito spoločnosťami, a čo predstavuje tzv. zaisťovací poplatok, kedy - ako - komu sa účtuje. Súd si od navrhovateľa nevyžiadal ani služobný príkaz navrhovateľa zo dňa 25.01.2010 na vykonanie kontroly odporcovho odberného miesta, hlásenku o zistení neoprávneného odberu na jeho odbernom mieste a vnútorné organizačné predpisy navrhovateľa upravujúce postup pri realizácii služobného príkazu a postup pri zistení neoprávneného odberu elektrickej energie. Oboznámením týchto predpisov by sa zistilo, že navrhovateľ konal v danom prípade v rozpore so svojimi vlastnými vnútornými predpismi. Taktiež súd nevyočul navrhovateľa ako účastníka podľa § 131 O.s.p.. Jeho výsluchom by sa zistilo a preukázalo, ktorá spoločnosť je oprávnená fakturovať dodávku elektrickej energie a údajnej škody odberateľom a aké sú právne vzťahy medzi spoločnosťami patriacimi do skupiny Stredoslovenská energetika a.s. Žilina. Nevykonaním výsluchu navrhovateľa súd porušil zásadu rovnosti účastníkov konania, ktorá platí i v prípade, ak je účastníkom konania právnická osoba. Súd nevykonal dôkaz oboznámením spisu Okresného súdu Námestovo Spr 22/09, v ktorom je údajne založené plnomocenstvo udelené navrhovateľom pre advokáta Mgr. Pavla Karmana. Oboznámením tohto súdneho spisu by sa zistilo, či advokát Mgr. Pavol Karman bol oprávnený konať za navrhovateľa v tomto konaní. V odôvodnení svojho rozsudku sa prvostupňový súd s odporcovými návrhmi na vykonanie dokazovania riadne nezaoberal, hoci ich vykonanie bolo potrebné pre zistenie skutkového stavu veci. V dôsledku nevykonania týchto dôkazov okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav, či odvolací dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.. Odvolateľ ďalej uviedol, že v slovenskom právnom poriadku platí zásada „iura novit curia“, ktorá bola v tomto konaní súdom porušená. Súd vo veci vykonal dokazovanie svedkom Ing. X. B. a Ing. O. E. na základe vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR MH SR č. 154/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektrickej energie. Znenie tejto vyhlášky je jednoznačné a nepripúšťa iný spôsob výpočtu škody ako ten spôsob výpočtu škody, ktorý súdu odporca odprezentoval. Tvrdenie súdu v odôvodnení rozsudku, že neprihliadal na výpočet škody predloženej odporcom z dôvodu nesprávnosti výpočtu týkajúceho sa súčtu hodnôt ističa, dĺžky doby za ktorý odporca počítal neoprávnený odber je nesprávne a nezrozumiteľné. Súd v rozpore so skutočnosťou, ktorá vyplýva z protokolu o kontrole odberného miesta zo dňa 25.01.2010, kde sa výslovne uvádza, že neoprávnený odber elektrickej energie bol zistený iba na dvoch fázach, priznal navrhovateľovi náhradu škody za neoprávnený odber elektrickej energie na troch fázach. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd nevysporiadal s protiprávnym postupom navrhovateľa, ktorý škodu vypočítal podľa § 1 ods. 4 písm. a) citovanej vyhlášky, a to napriek tomu, že pred meracím zariadením je hlavný istiaci prvok (trojfázový istič) s menovitou hodnotou 35, a teda jediný správny postup výpočtu škody je podľa § 1 ods. 4 písm. b) vyhlášky MH SR č. 154/2005 Z. z.. Napokon odvolateľ uviedol, že súd pri určení doby trvania neoprávneného odberu elektrickej energie nevyhádžal zo znenia § 1 ods. 2 vyhlášky o účtovaní neoprávneného odberu elektrickej energie „odo dňa nasledujúceho po vykonaní posledného odpočtu meradla“ ale s tvrdením svedkov Ing. X. B. a Ing. O. E., ktorí vychádzali z metodického pokynu navrhovateľa. Tento metodický pokyn navrhovateľa nie je všeobecne záväzný právny predpis a je v rozpore s vyhláškou MH SR č. 154/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny .

Navrhovateľ v podanom vyjadrení odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, stotožňujúc sa s jeho dôvodmi. Uviedol, že podľa jeho názoru odôvodnenie napadnutého rozhodnutia dáva jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky relevantné otázky súvisiace so zisteným neoprávneným odberom a s výškou škody vypočítanou v súlade s vyhláškou č. 154/2005 Z. z.. Ďalšie odporcom navrhované dôkazy nemali žiaden súvis s meritom prejednávanej veci. Za existujúceho právneho stavu po právoplatnom rozhodnutí v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 4T/84/2010, kde bolo nepochybne konštatované, kto spáchal trestný čin, bolo povinnosťou súdu vykonávať dôkazy len čo sa týka výšky uplatňovaného nároku. To konštatoval aj Krajský súd v Žiline vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 30.08.2013 č. k. 8Co/102/2013-317. V súlade s uvedeným okresný súd v ďalšom konaní opätovne uskutočnil výsluch odporcu, svedkov Ing. X. B., Ing. E., oboznámil sa so spôsobom výpočtu škody predloženým odporcom, listinou označenou ako história spotreby meracích prístrojov a s písomným vyjadrením SSE - Metrológia s. r. o.. Na základe vyčerpávajúceho dokazovania v súvislosti s výpočtom škody spôsobenej neoprávneným odberom a zároveň na základe dostatočného odôvodnenia a rozhodných skutočností okresný súd správne podľa § 132 O.s.p. vyhodnotil vykonané dôkazy a zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 586,87 Eur spolu s príslušenstvom.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - odporca, ako aj v písomnom vyjadrení navrhovateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a dospel ku skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

V prejednávanej veci okresný súd výsledky hodnotenia dôkazov zahrnul do odôvodnenia napadnutého rozsudku a v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. dostatočne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za rozhodné, preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Okresný súd správne vyhodnotil, že odporca v danom prípade zodpovedá navrhovateľovi za vzniknutú škodu v súvislosti s jeho neoprávneným odoberaním elektrickej energie v mieste trvalého bydliska za obdobie od 27.12.2009 do 25.01.2010. V konečnom dôsledku tým, že odporca sa dopustil protiprávneho konania bol vo veci konajúci súd viazaný (§ 135 ods. 1 O.s.p.), keďže o tom, že odporca sa dopustil trestného činu už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 4T/84/2010. V nadväznosti na uvedené preto neobstoja odvolacie námietky odporcu smerujúce k popretiu viny a v nadväznosti na to navrhované dôkazy (hlásenka o zistení neoprávneného odberu na odbernom mieste, služobný príkaz navrhovateľa na vykonanie kontroly odberného miesta, argumentácia o inom odbernom mieste a iné.).

Pokiaľ sa týka odporcom namietanej výšky škody, odvolací súd bol toho názoru, že dôkazné bremeno tvrdenia, že je vypočítaná nesprávne, zaťažovalo odporcu. V nadväznosti na uvedené odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 668/2015 zo dňa 11.08.2015, v zmysle ktorého, ak škodca preukáže, že výška škody za neoprávnene odobratú elektrickú energiu je mnohonásobne vyššia než jeho platby za elektrinu v porovnateľných obdobiach pred neoprávneným odberom, nemožno takto vypočítanú škodu bez ďalšieho akceptovať. Súdny v takýchto prípadoch musia zohľadniť ďalšie okolnosti, ktoré môžu v maximálnej miere škodu priblížiť k jej skutočnej výške. V prípade, ak na základe vykonaných dôkazov nedospeje súd k záveru, že vypočítaná výška škody s určitou mierou pravdepodobnosti odpovedá škode skutočnej, nemôže aplikovať právny

predpis v tej časti, ktorou by spôsobil neoprávnený zásah do majetkových práv škodcu. V týchto prípadoch musí potom o výške škody rozhodnúť súd podľa spravodlivého uváženia okolností daného prípadu. Oboznámiac sa s obsahom celého spisového materiálu odvolací súd zistil, že odporca napriek svojim tvrdeniam o nesprávnej výške škody nepredložil dostatok dôkazov, ktorými by tvrdenia navrhovateľa vyvrátil. Odporca nepreukázal, že navrhovateľom uplatňovaná škoda je mnohonásobne vyššia, než jeho platby za elektrinu v porovnateľných obdobiach pred neoprávneným odberom. Pritom odporca ako odberateľ elektrickej energie musí bezpochyby disponovať všetkými faktúrami vystavenými navrhovateľom za spotrebu elektrickej energie za to ktoré obdobie. V bližších podrobnostiach vo vzťahu k výške priznanej škody predstavujúcej úbytok majetku navrhovateľa odvolací súd poukazuje na podrobné dôvody uvedené v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku. Len na zdôraznenie správnosti jeho dôvodov odvolací súd poukazuje na zistenie vyplývajúce z vykonaného dokazovania a síce, že zásah na meracom zariadení odporcu bol urobený hneď za istiacim prvkom tak, že sa potom nedal uskutočniť výpočet podľa hodnoty tohto istiaceho prvku. S poukazom na uvedené, výpovede v konaní vypočutých svedkov ako aj predložené listinné dôkazy aj odvolací súd považoval výpočet výšky škody po čiastočnom späťvzati návrhu o zaplatenie sumy 282,24 Eur s príslušenstvom (týka sa časti uplatňovaného zisťovacieho poplatku za ostatné materiálne, technické, personálne náklady) podľa ust. § 1 ods. 4 písm. a) vyhlášky MH SR č. 154/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny za správny.

Vo vzťahu k námietke nevykonania všetkých navrhovaných dôkazov odvolací súd tiež uvádza, že povinnosťou okresného súdu nie je vykonať všetky účastníkmi navrhované dôkazy, ale podľa § 120 ods. 1 O.s.p. sám rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Nevykonanie dôkazov podľa návrhu alebo predstáv účastníka nie je postupom, ktorým by mu súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania. Oboznámiac sa s obsahom spisového materiálu, odvolací súd dospel k záveru, že už tie dôkazy, ktoré vo veci boli vykonané, poskytovali dostatočný podklad pre rozhodnutie súdu. V nadväznosti na uvedené a povinnosť uloženú v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p. nevykonanie ďalších navrhovaných dôkazov prvostupňový súd riadne odôvodnil (str. 6-7 rozsudku).

Odvolací súd tiež poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Do obsahu práva účastníka občianskeho súdneho konania vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdom vykonaných dôkazov, prípadne dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/1997). V danom prípade prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol stanoviská procesných strán a ich argumentáciu, rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vychádzal, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil presvedčivý právny záver, že odporca zodpovedá navrhovateľovi za vzniknutú škodu vo výške 586,87 Eur s príslušenstvom.

Pokiaľ ide o námietku o nedostatku aktívnej legitimácie navrhovateľa, aj túto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku odvolací súd ďalej uvádza, že v konaní nebola spornou skutočnosť, že navrhovateľ je distribútorom elektriny. Nasvedčuje tomu aj výpis z obchodného registra, ktorý je založený v spisovom materiáli. Spornou nebola ani skutočnosť, že navrhovateľ je aj prevádzkovateľom distribučnej sústavy, ktorá je pripojená k prenosovej sústave spoločnosti SEPS, a.s.. Je nepochybné, že navrhovateľ je samostatnou právnickou osobou a ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy ďalej pripája ku svojej sústave odberateľov elektriny, a to v zmysle technických a obchodných podmienok pripojenia (§ 17 zák. č. 656/2004 Z.z.). V zmysle § 35 označeného zákona je ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy zároveň povinný zabezpečiť aj meranie elektrickej energie. Za dôležité považuje odvolací súd v tomto smere uviesť aj to, že k neoprávnenému odberu elektrickej energie došlo v období (od 27.12.2009 do 25.01.2010), kedy navrhovateľ bol distribútorom a prevádzkovateľom distribučnej sústavy (podľa výpisu z obchodného registra od 24.7.2007).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 4 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia totiž, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O.s.p., o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.